

*„Když si chcete splnit svůj sen, je
důležité na sobě i hodně pracovat.“*

SCHVÁLNĚ BRZDÍM

IVANKA KOWALSKI,
INTERIÉROVÁ DESIGNÉRKA

Posledních pár let zažila změny především v osobním životě. Přesně v takových chvílích, když přijdou těžkosti v soukromí, může být práce důležitou kotvou, která pomůže zůstat nad hladinou. „Před čtyřmi lety jsem ovdověla, to byla velká rána. Mám dvě velké dcery, starší žije už roky v Anglii a mladší dospívá a za rok se bude stěhovat. Jsem tak v jistém životním zlomu, hodně věcí se v poslední době měnilo a měnit se bude. Ale vcelku si nemohu na nic stěžovat. Jsem spokojená a po náročném období životní ztráty už cítím, že se mohu znovu nadechnout,“ říká Ivanka Kowalski, interiérová designérka, která má své úspěšné stejnojmenné studio v Praze. „V pracovním životě jedu už roky svým vlastním tempem. Znamená to, že nechci, aby se mi byznys příliš rozrůstal, jakkoli zvláště to může znít. Jen prostě stále platí to, co platilo, i když jsem začínala. Každému projektu, který dělám, se chci věnovat intenzivně. Moje práce mě velmi baví, především kreativní proces, když něco vzniká. Nechci se dostat do pozice, že budu mít velký ateliér a hodně lidí, kteří pro mě budou pracovat, a že mě by se stala manažerka, která deleguje práci. To by z toho splněného snu moc nezbylo,“ popisuje designérka s tím, že jí proto nečiní potíže zakázky odmítat. Na začátku jejího pracovního života to ale nějaký čas vypadalo, že bude pokračovat v tom, čemu zasvětila vysokoškolská studia – v aplikované matematice. Poté, co vystudovala Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze a poté získala titul Master of Science v aplikované matematice na Oxfordské univerzitě. Jako čerstvá absolventka dostala pracovní nabídku snů a začala pracovat pro americkou investiční banku. „Byla to úžasná práce, které jsem dávala úplně všechno. A pak jsem se vdala a došlo mi, že tahle práce, kdy pracuji od rána do večera a stále cestuji, není s rodinným životem příliš kompatibilní. Proto jsem se

rozhodla, že si splním sen a začnu se věnovat studiu interiéru. V Londýně jsem se přihlásila na intenzivní roční kurz na prestižní škole Inchbald School of Design. Dělala jsem to s velkým nadšením a chutí se toho co nejvíc naučit. Ale zároveň to byl rok, kdy jsem makala nejvíc za celý život. Projekty jsem často dodělávala po nocích. Ale byl to zásadní mezník v mém směřování, bez studia bych se do téhle práce nemohla pustit, talent nestačí,“ říká Ivanka Kowalski. Dokazuje tak, že vášně a zapálení pro věc je důležitá rozbuška, která dokáže dát energii tím správným směrem. Protože aby si člověk splnil sen, je třeba toho hodně udělat. Věnovat se interiéru začala z radosti, navíc v době svých začátků už měla malou dceru. „Neměla jsem žádný plán, čeho bych chtěla dosáhnout, jak bych si představovala, že moje práce bude vypadat za deset let. Přístupovala jsem k tomu jednoduše tak, že mohu dělat něco, co mě baví, mohu se rozvíjet v oboru, který je mou niterní radostí, a k tomu mohu mít i rodinu,“ míní. Z malých projektů se postupně dostávala k větším, klienti si na ni předávali kontakt, a ona tak nemusela nikdy aktivně hledat práci. Už po pár letech se na londýnském trhu úspěšně etablovala. A pak se, v roce 2006, s celou rodinou odstěhovali do Prahy, a tady byla zase na začátku. „Manžel tu dostal práci, a tak jsme opustili Londýn a já se nečekaně vrátila do Prahy. Druhorozené dceři byly tenkrát dva roky. Při zařizování našeho vlastního bytu jsem tak poprvé ohledávala zdejší terén a pomalu si budovala nové kontakty na dodavatele a místní řemeslníky. Když mladší dcera začala chodit do školky, pomohlo mi to i profesně. Důležité klienty jsem našla díky přátelství s dalšími maminkami, se kterými jsme se ve školce potkávaly. Vlastně to dává logiku, design interiéru je velmi osobní záležitost. Mezi designérem a klientem musí dobře fungovat komunikace, musí si spolu dobře sednout, jen tak může být dobrý výsledek. Je důležité druhým naslouchat, poznat je, pochopit, jaký mají životní styl a jak doma fungují,“ říká Kowalski.

Za jejím vlastním úspěchem stojí mix sebevědomí, perfekcionismu i velké schopnosti adaptace a pragmatičnosti. „Sebevědomí je důležité, zvláště v mém oboru. Abyste dokázala dobře odprezentovat svůj projekt, musíte si věřit. Sama na sebe kladu vysoké nároky. Snažím se vše, co dělám, dělat co nejdokonaleji, a to hlavně pro svůj dobrý pocit,“ říká designérka. Přes všechno, jak pilně na sobě pracuje, nerada plánuje do budoucnosti. Bere věci tak, jak přicházejí, a jen si užívá každý den, kdy může dělat práci, která ji baví... ●